

اثر مدیریت بقایای گندم بر عملکرد سیب زمینی (۱۸۱)

احمد حیدری^۱ و نارنج حیدری^۲

چکیده

به منظور بررسی اثر مدیریت بقایای گندم بر عملکرد سیب زمینی، آزمایش طی سه‌اهای ۱۳۸۴-۸۶ در ایستگاه تحقیقاتی اکباتان مرکز تحقیقات کشاورزی همدان با خاکی دارای بافت لومنی سیلیتی انجام شد. آزمایش با کشت یکسان گندم آبی در مهرماه ۱۳۸۴ آغاز شد. پس از برداشت گندم، مدیریت بقایای گندم شامل:

- ۱- خردکردن بقايا با ساقه خردکن و مدفون کردن آن با گاوآهن برگرداندار در عمق ۲۵ سانتی متری
- ۲- خردکردن بقايا با ساقه خردکن و به دنبال آن شخم با گاوآهن چیزل به عمق ۱۵ سانتی متر و مخلوط کردن بقايا با خاک به وسیله روتیواتور

۳- حفظ بقايا در سطح خاک (بدون خاک ورزی) + خاکورزی با گاوآهن چیزل در بهار

- ۴- سوزاندن بقايا (شخم با گاوآهن برگرداندار در عمق ۲۵ سانتی متر) بر روی بقايا ایستاده گندم و پس از خارج کردن بقايا ریخته شده از کمباین در مزرعه اعمال شد.

در این تحقیق، مقاومت خاک و عملکرد کمی و کیفی سیب زمینی اندازه گیری شد.

نتایج نشان داد که تأثیر تیمارهای مدیریت بقايا و خاکورزی بر مقاومت خاک معنی دار نبوده است. ولیکن بیشترین کاهش مقاومت خاک در خاکورزی با گاوآهن برگرداندار و کمترین کاهش در گاوآهن چیزل در پاییز مشاهده شد. همچنین اثر تیمارهای مختلف مدیریت بقايا + خاکورزی بر عملکرد سیب زمینی معنی دار نشده اند. ولیکن تیمار ساقه خردکن + چیزل و روتیواتور در پاییز بیشترین عملکرد را نسبت به بقیه تیمارها داشتند.

کلیدواژه: مدیریت بقايا گیاهی، سیب زمینی، گندم آبی، عملکرد

۱- عضو هیئت علمی بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان
پست الکترونیک: heidari299@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد واحد بـ جرد

مقدمه:

خاک های مناطق خشک ایران از مواد آلی فقیر بوده و دارای ساختمان ضعیف می باشد. به نظر می رسد حفظ بقاوی گیاهی در صورت عدم تاثیر منفی بر عملکرد محصول بتواند باعث افزایش مواد آلی، بهبود ساختمان خاک، افزایش فعالیت میکرووارگانیسم های مفید خاک و اثرات زیست محیطی شود.

روش های مدیریت بقاوی گیاهی شامل مدفعون کردن، مخلوط کردن و نگهداری در سطح خاک هر یک مزايا و معایبی نسبت به یکدیگر دارند. مدت زمان پوسیدگی، امکانپذیر بودن کشت متواتی و سازگاری گیاه بعدی با تغییرات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی ایجاد شده در خاک از جمله موارد اختلاف در این روشهای مدیریتی می باشند.

مدیریت بقاوی گیاهی در بهبود پایداری ساختمان خاک و حفظ حاصلخیزی آن اهمیت زیادی دارد

(۳). روشهای مختلف مدیریت بقاوی شامل سوزاندن، جم آوری، رها کردن در سطح و مدفعون کردن یا مخلوط کردن با خاک هر کدام مزايا و معایبی را به همراه دارند. روش متداول مدیریت و بقاوی گندم در ایران در کشت آبی که معمولاً دارای حجم زیاد کلش می باشد خارج نمودن قسمتهای بریده شده توسط کمباین از زمین و سوزاندن بقاوی ایستاده می باشد. این روش اگر چه ارزان، سریع و آسانی بوده و کنترل علفهای هرز، آفات و بیماریها را آسانتر می کند لیکن باعث کاهش میزان مواد غذایی، کربن و مواد آلی خاک می شود پایداری ساختمان خاک را به مخاطره می اندازد، همچنین نیاز به آبیاری را در مناطق خشک تشید می کند.

حفظ بقاوی در سطح باعث کاهش تبخیر از سطح خاک از طریق کاهش درجه حرارت، جلوگیری از انتشار بخار، جذب

بخار آب توسط بافت بقاوی مانده در سطح و کاهش سرعت باد در سطح تماس خاک با هوا می شود. (۵).

ساير و همکاران (۱۹۹۶) دریافتد که وجود بقايا در سطح عامل کاهش تبخیر به میزان ۳۴ تا ۵۰ درصد می باشد و ایجاد نوارهای ۱۵ سانتیمتری عاری از بقايا بر روی ردیف های کاشت تنها ۷ درصد میزان تبخیر را نسبت به حالت پوشیده شده از بقايا افزایش می دهد(۶).

یکی از جنبه های مدیریت بقايا اثر آن بر درجه حرارت خاک می باشد. حفظ بقاوی گیاهی در سطح باعث خنک نگه داشتن سطح خاک می شود. خنک تر بودن سطح خاک باعث به تاخیر افتادن رشد اولیه گیاه شده و اغلب به عنوان یکی از عوامل عدم سازگاری روش بی خاک ورزی شناخته شده است (۱۰).

هامل گزارش کرد روشهای کم خاک ورزی و بی خاک ورزی در آیداهوی شمالی مقاومت خاک را افزایش داده و اين عارضه همراه با خنک تر بودن سطح خاک و رطوبت بالاي خاک در بهار رشد ريشه را محدود کرده و باعث کاهش پتانسیل رشد گیاهان می شود(۷).

کاسپار و همکاران نشان دادند که جمع کردن بقاوی ذرت از روی بستر بذر باعث افزایش سرعت جوانه زنی آن می شود، علت آن را به درجه حرارت ماقریزم بالاتر در روش از بین بردن بقايا نسبت دادند(۷).

در مقایسه اين روشهای از نظر عملکرد محصول نتایج ضد و نقیصی گزارش شده است. به عنوان مثال کریستین و همکاران از آزمایشي که در يك دوره ۹ ساله در انگلستان انجام گرفته بود نتیجه گرفتند که کاشت مستقیم گندم در کلش خرد شده باعث يك سوم کاهش محصول نست به کاشت مستقیم در بقاوی سوزانده شده می شود. همچنین مخلوط کردن بقايا با لایه ۵ سانتیمتری خاک باعث کاهش محصول نسبت به سوزاندن شد. در اين تحقیق همچنین گزارش شد شخم زدن تا لایه ۱۵ و ۲۵ سانتیمتری جهت مدفعون کردن بقايا به ترتیب ۱ و ۹ درصد باعث کاهش عملکرد محصول نسبت به روشهای مشابه دو روش سوزاندن می گردد(۸).

يost و همکاران گزارش نمودند که رشد جوانه گندم زمستانه در صورت برخورد با بقاوی مدفعون شده متوقف می شود.

اين خاصیت بقاوی مدفعون تا چند هفته یا چند ماه پس از برداشت تا حد زیادی کاهش می یابد(۱۱).

مايوری اثر خاک ورزی و مدیریت بقاوی ذرت را بر عملکرد گندم و ویژگیهای فیزیکی خاک بررسی و گزارش داد که حفظ بقاوی گیاهی در سطح خاک مقدار بین آلی و خلل و فرج خاک را افزایش می دهد(۸).

آوارنگا و همکاران گزارش کرندن که مخلوط کردن بقاوی ذرت، جرم مخصوص ظاهری خاک را کاهش و خلل و فرج خاک را افزایش داده است(۲).

حیدری در آزمایشی که به منظور بررسی تاثیر مدیریت بقایای گیاهی و عمق شخم بر عملکرد گندم آبی و حاصلخیزی خاک انجام داد نتیجه گرفت که در کرتهایی که بقایای ذرت به خاک برگدانده شده بود بعد از گذشت ۱۸ ماه کربن آلی خاک حدود ۷/۲ دصد افزایش یافته بود. وی گزارش کرد که تاثیر مدیریت بقایای گیاهی و عمق شخم بر عملکرد گندم و دانه ذرت معنی دار نشد(۱).

نتایج متفاوت حاصل از تحقیقات فوق به علت اختلافات موجود در حجم بقایا، شرایط آب و هوایی، میزان دستیابی به آب و روش‌های اجرایی در انجام تحقیقات می‌باشد. در این مطالعه، روشهای مختلف مدیریت بقایا در تناب گندم آبی با محصولات ردیفی از نظر تاثیر آن بر جوانه زنی بذر، رشد گیاه، عملکرد محصول، مواد آلی خاک و برخی خصوصیات فیزیکی خاک بررسی خواهد شد.

مواد و روشها:

اثر مدیریت بقایای گندم بر سیب زمینی طی الهای ۱۳۸۴-۸۶ در ایستگاه تحقیقاتی اکباتان مرکز تحقیقات کشاورزی همدان با خاکی دارای بافت لومی سیلتی انجام شد. این ایستگاه در ۳۲° و ۴۸° طول شرقی و ۳۴° و ۵۲° عرض شمالی واقع شده و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۷۴۱ متر می‌باشد. بافت خاک مزرعه تا عمق ۳۰ سانتیمتری لومی سیلتی (۵۹/۶٪ شن، ۲۴/۸٪ سیلت و ۱۵/۶٪ رس) بود.

بر اساس زمان بندی مراحل اجرای طرح، ابتدا زمین محل آزمایش در ایستگاه اکباتان انتخاب و سپس در شهریور ماه ۱۳۸۴ زمین محل آزمایش آماده شد (شخم با گاوآهن برگداندار + سیکلو تیلر). قبل از کاشت گندم یک نمونه خاک مرکب از محل آزمایش برداشت و جهت تجزیه معمول خاکشناسی به بخش تحقیقات خاک و آب ارسال شد. (نتایج در جدول شماره ۱ ارائه شده است). سپس در مهر ماه ۱۳۸۴، کود اوره و فسفات آمونیم بر اساس توصیه خاکشناسی به زمین داده شد و سپس گندم رقم الوند با دستگاه خطی کار الوند کشت شد (۱۸۰ کیلو گرم در هکتار). سپس سیستم آبیاری ویل مونصب شد و گندم به طور مرتباً آبیاری شد. همچنین محصول گندم در فروردین ماه ۱۳۸۵، جهت مبارزه با علفهای هرز سپاهی شد. علف کش D-4-2 و گرانداستار و نیز مابقی کود اوره پاشیده شد. برداشت گندم در تاریخ پنجم تیرماه ۱۳۸۵ با کماین انجام شد و سپس بقایای ریخته شده از عقب کمباین از سطح مزرعه برداشته شد. و قطعه آزمایشی آماده اعمال تیمارهای مدیریت بقایای گندم شد.

جدول شماره ۱: برخی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

بافت	درصد رس	درصد سیلت	درصد شن	پتانسیم قابل جذب	فسفر قابل جذب (درصد)	ازت کل کربن آلی	درصد هدایت الکتریکی	درصد اشباع s.p	عمق خاک سانتیمتر
SL	۱۵/۶	۲۴/۸	۵۹/۶	۲۵-	۹/۲	-	۰/۳۸	۰/۸۸	۳۰/۵۶ - ۳۰

سپس قطعه آزمایش پلاس بندی شد و تیمارهای مدیریت بقایا شامل (۱- خردکردن بقایا با ساقه خردکن و مدفعون کردن آن با گاوآهن برگداندار در عمق ۲۵ سانتیمتری (پاییز) ۲- خردکردن بقایا با ساقه خردکن و به دنبال آن شخم با گاوآهن چیزیل به عمق ۱۵ سانتیمتر و مخلوط کردن بقایا با خاک بوسیله روتوتاور(پاییز) ۳- حفظ بقایا در سطح خاک (بدون خاک ورزی) + شخم با گاوآهن برگداندار در بهار ۴- سوزاندن بقایا (شخم با گاوآهن برگداندار در عمق ۲۵ سانتیمتر) بر روی بقایای

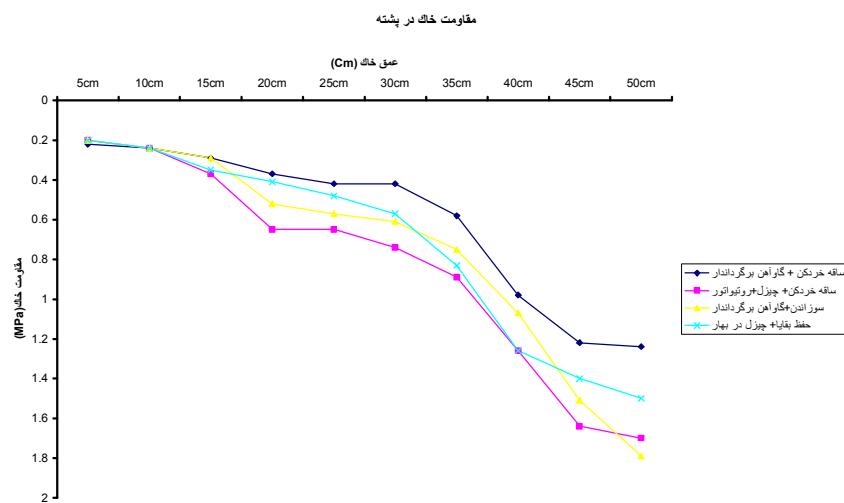

ایستاده گندم و پس از خارج کردن بقایای ریخته شده از کمباین در مزرعه اعمال شد. در تاریخ ۱۳۸۶/۲/۲۴، جهت آماده سازی نهایی زمین جهت کشت از پنجه غازی در تیمارهای شماره ۱۰۲ و ۴ استفاده شد. همچنین یک سوم کود اوره (معادل ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار)، تمام کود فسفات (۱۵۰ کیلوگرم در هکتار) و تمام کود پتاس (معادل ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار) قبل از عملیات خاک ورزی ثانویه به زمین داده شد. بعد از آماده سازی، مبادرت به کاشت غده سبب زمینی (رقم دیامانت) در همان تاریخ (۱۳۸۶/۳/۲۴) با غده کار دوریفه سبز دشت شد. سپس سیستم آبیاری (کلاسیک نیمه ثابت) نصب شد و اولین آبیاری در تاریخ ۸۶/۳/۲۵ انجام شد. همچنین آبیاری به طور متوسط هر ۷ روز یکبار اعمال شد. در تاریخ ۸۶/۴/۱۰ فل از خارج شدن جوانه‌ها، جهت مبارزه با علفهای هرز از سم سنکور به مقدار ۷۰۰ گرم در هکتار استفاده شد. در تاریخ ۸۶/۵/۳ یک سوم دیگر کود اوره پاشیده شد و بلافضله بعد از ان عملیات کولتیواتور (مبارزه مکانیکی با علفهای هرز) و خاکدهی پایه بوته انجام شد. همچنین در تاریخ ۸۶/۳/۱۱ مابقی کود اوره (یک سوم) پاشیده شد و بعد از آن مزرعه آبیاری شد. در تاریخ‌های ۸۶/۵/۱۴ و ۸۶/۵/۲۸ مزرعه جهت مبارزه با آفات سempاشی شد. در تاریخ ۸۶/۷/۲۰ مدیریت بقایای سبب زمینی شامل خارج کردن بقایا و حفظ بقایا انجام شد. قبل از برداشت سطح ورد گیری، چند بوته از هر پلات جهت تعیین فاکتورهای تعداد غده در بوته، وزن هر بوته، اندازه طولی غده، غده‌های تغییر شکل یافته و.. برداشت شد. سپس از هر پلات از دو خط میانی به طول ۵ متر غده‌های سبب زمینی جهت تعیین عملکرد برداشت شد (تاریخ ۸۶/۷/۲۸). پس از برداشت کل قطعه آزمایش، مبادرت به کشت گندم با دستگاه کمبینات مکانیکی شرکت ماشین برزگر شد.

نتایج و بحث:

اثر مدیریت بقایای گاهی و خاک ورزی بر مقاومت خاک:

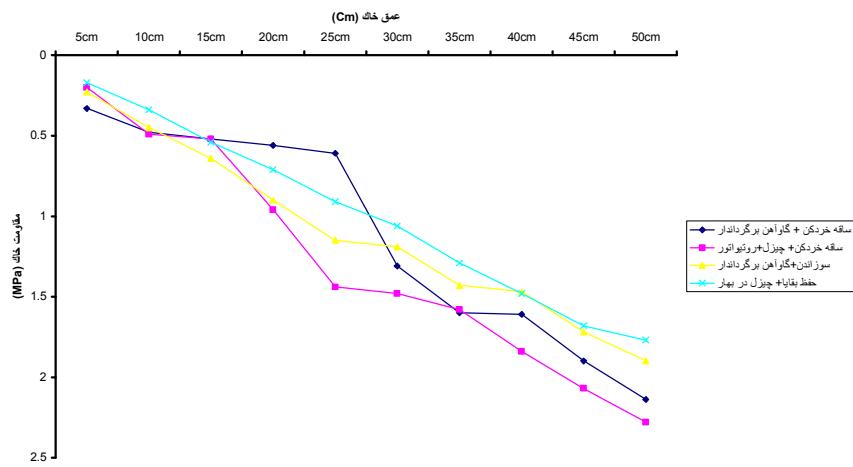
مقایسه میانگین تیمارهای مدیریت بقایا و خاک ورزی از نظر تاثیرشان بر مقاومت خاک در جدول شماره ۲ آورده شده است. همچنین شکل شماره ۱ و ۲ تاثیر این تیمارها را بر مقاومت خاک نشان می‌دهد. همانگونه که از ارقام مشاهده می‌شود تاثیر تیمارهای مدیریت بقایا و خاک ورزی بر مقاومت خاک معنی دار نبوده است. ولیکن بیشترین کاهش مقاومت خاک در خاک ورزی با گاوآهن برگداندار و کمترین کاهش در گاوآهن چیزل در پاییز مشاهده شد.

شکل شماره ۱ - تغییرات مقاومت خاک در پیشته با عمق خاک در تیمارهای مختلف

مقاومت خاک در جوی

شکل شماره ۲- تغییرات مقاومت خاک در جوی با عمق خاک در تیمارهای مختلف

جدول شماره ۲ : مقایسه میانگین تیمارهای مدیریت بقایا و خاک ورزی از نظر تاثیرشان بر مقاومت خاک

مقاومت خاک (Mpa) در اعماق (سانتیمتر)											محل اندازه گیری	تیمار (روش خاک ورزی)
۵۰	۴۵	۴۰	۳۵	۳۰	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰	۵			
۱/۲۴ a	۱/۲۲ a	۰/۹۸ a	۰/۵۸ a	۰/۴۲ a	۰/۴۲ a	۰/۳۷ a	۰/۲۹ a	۰/۲۴ a	۰/۲۲ a	پشتہ	ساقه خردکن + گاوآهن برگرداندار (پاییز)	
۲/۱۴ a	۱/۹ a		۱/۶۱ a	۱/۶ a	۱/۳۱ a	۰/۶۱ a	۰/۵۶ a	۰/۵۲ a	۰/۴۸ a	۰/۳۳ a	جوی	ساقه خردکن + گاوآهن برگرداندار شخم (پاییز)
-	۱/۶۴ a	۱/۲۶ a	۰/۸۹ a	۰/۷۴ a	۰/۶۵ a	۰/۶۵ a	۰/۳۷ a	۰/۲۴ a	۰/۲ a	پشتہ	ساقه خردکن + چیزل + روتیواتور (پاییز)	
۲/۲۸ a	۲/۰۷ a		۱/۸۴ a	۱/۵۸ a	۱/۴۸ a	۱/۴۴ a	۰/۹۶ a	۰/۵۲ a	۰/۴۹ a	۰/۲ a	جوی	ساقه خردکن + چیزل + روتیواتور (پاییز)
۱/۷۹ a	۱/۵۱ a	۱/۰۷ a	۰/۷۵ a	۰/۶۱ a	۰/۵۷ a	۰/۵۲ a	۰/۲۹ a	۰/۲۴ a	۰/۲ a	پشتہ	گاوآهن برگرداندار (پاییز)	
۱/۹ a	۱/۷۲ a		۱/۴۷ a	۱/۴۳ a	۱/۱۹ a	۱/۱۵ a	۰/۹ a	۰/۶۴ a	۰/۴۵ a	۰/۲۳ a	جوی	گاوآهن + سوزاندن برگرداندار (پاییز)
۱/۵ a	۱/۴ a	۱/۲۶ a	۰/۸۳ a	۰/۵۷ a	۰/۴۸ a	۰/۴۱ a	۰/۳۵ a	۰/۲۴ a	۰/۲ a	پشتہ	حفظ بقایا + چیزل در بهار	
۱/۷۷ a	۱/۶۸ a		۱/۴۸ a	۱/۲۹ a	۱/۰۶ a	۰/۹۱ a	۰/۷۱ a	۰/۵۴ a	۰/۳۴ a	۰/۱۷ a	جوی	حفظ بقایا + چیزل در بهار

اعداد هر ستون که دارای حروفهای یکسانی هستند تفاوت آماری بر پایه آزمون چند دامنه‌ای دانکن درسطح ۵٪ ندارند.

- اندازه گیری نشد (بهدلیل عدم نفوذ دستگاه فروسنچ در عمق مربوطه).

اثر مدیریت بقایای گیاهی و خاک ورزی بر عملکرد کمی و کیف سیب زمینی:

عملکرد سیب زمینی: نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین های چهار روش مدیریت بقایا + خاک ورزی از نظر

عملکرد سیب زمینی در جداول شماره ۳ و ۴ آورده شده است. همانگونه که از ارقام مذکور مشاهده می شود. اثر تیمارهای مختلف

مدیریت بقایا + خاک ورزی بر عملکرد سیب زمینی معنی دار نشده اند. ولیکن تیمارهای شماره ۳، ۴، ۲ و ۱ به ترتیب بیشترین عملکرد را داشته اند.

جدول ۳- خلاصه نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربuat) عملکرد سیب زمینی

میانگین مربuat	درجه آزادی	منابع تغییرات
۲۵/۳ ^{ns}	۲	تک ار
۲۷/۶ ^{ns}	۳	مدیریت بقایا+ خاک ورزی
۴۱/۴	۶	خطای آزمایش
	۱۱	کل

^{ns}، *، ** و *** به ترتیب عدم وجود تفاوت معنی دار در سطح ۱۰٪، تفاوت معنی دار در سطح ۱٪ و تفاوت معنی دار در سطح ۵٪

و تفاوت معنی دار در سطح ۱۰٪.

جدول ۴- میانگین عملکرد سیب زمینی در تیمارهای مختلف

شماره	تیمار	عملکرد سیب زمینی (کیلوگرم در هکتار)
۱	ساقه خردکن + گاوآهن برگداز ار (پاییز)	۲۲۴۳۳
۲	ساقه خردکن + چیزل + روپیتوانور (پاییز)	۲۹۳۲۷
۳	سوزاندن + گاوآهن برگداندار (پاییز)	۲۵۵۳۰
۴	حفظ بقایا+ چیزل در بهار	۲۸۰۰

اعداد هر ستون که دارای حرفهای یکسانی هستند تفاوت آماری بر پایه آزمون چندامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۶% ندارند.

پارامترهای کمی و کیفی سیب ینی: نتایج مقایسه میانگین‌های پارامترهای کمی و کیفی سیب زمینی در جداول ۵ و ۶ ورد شده است. همانگونه که از ارقام مذکور مشاهده می‌شود. اثر مدیریت بقایا+ خاک ورزی تنها بر فاکتور (وزن غده در بوته) در سطح احتمال ۱۰٪ معنی دار شده است و بر بقیه فاکتورها معنی دار نشده است. همچنین با توجه به جدول شماره ۷، تیمارهای شماره ۳ و ۴ بیشترین مقدار را در فاکتورهای (تعداد غده در بوته، وزن غده در بوته و اندازه طولی) داشته‌اند. همچنین از نظر درصد غده‌های دفرمه، تیمار شماره ۳ و ۴ کمترین درصد و تیمار شماره ۱ بیشترین درصد غده‌های دفرمه را به خود اختصاص داده است. همچنین از نظر درصد غده‌های دارای رشد ثانویه، تیمار شماره ۱ کمترین و تیمار شماره ۴ بیشتری درصد غده‌های دارای رشد ثانویه را داشته‌اند.

جدول ۵- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) پارامترهای کمی و کیفی غده های سیب مینی

منابع تغییرات	درجه آزادی	تعداد غده در بوته تکرار	وزن غده در بوته	درصد غده های دارای رشد ثانویه	اندازه طولی غده ها	درصد غده های دفرمه	درصد غده های دارای رشد ثانویه
تکرار	۲	۷/۸ ns	۳۹۷۶۲ ns	۱۰۴/۹ ns	.۰/۰۲۳ ns	۶/۳ ns	
مدیریت بقایا+ خاک ورزی	۳	۳/۸ ns	۴۵۵۶۰ ***	۲۲/۸ ns	.۰/۲۸۳ ns	۳۰/۳ ns	
خطای آزمایش	۶	۵/۸	۱۳۹۴۷	۲۳/۹ ns	.۰/۲۹۲ ns	۱۴/۵	
کل	۱۱						

ns، *، ** و *** به ترتیب عدم وجود تفاوت معنی دار در سطح ۱۰٪، تفاوت معنی دار در سطح ۱٪ و تفاوت معنی دار در سطح ۵٪

و و تفاوت معنی دار در سطح ۱۰٪.

جدول ۶- میانگین عملکرد کمی و کیفی سیب زمینی در تیمارهای مختلف

شماره	تیمار	وزن غده در بوته (گرم)	تعداد غده در بوته	درصد غده های دارای دفرمه	اندازه طولی غده ها (سانسیتمتر)	درصد غده های دارای رشد ثانویه
۱	ساقه خردکن + گاوآهن برگداندار (پاییز)	۴۹۵b	۹/۶a	۱۷a	۴/۱a	۱۰/۴a
۲	ساقه خردکن + چیزل + روپیاتور (پاییز)	۶۱۵ab	۱۰/۸a	۱۳a	۴/۸a	۱۳/۵a
۳	سوزاندن + گاوآهن برگداندار (پاییز)	۷۵۳a	۱۰/۴a	۱۰/۲a	۴/۴a	۱۲/۵a
۴	حفظ بقایا + چیزل در بهار	۴۹۲b	۸/۳a	۱۰/۴a	۴/۱a	۱۷a

اعداد هر ستون که دارای حرفهای یکسانی هستند تفاوت آماری بر پایه آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۱۰٪ ندارند.

منابع مورد استفاده:

- ۱- حیدری، احمد. ۱۳۸۳. تاثیر مدیریت بقایای گیاهی و عمق شخم بر عملکرد گندم و ماده آلی خاک در تناب و ذرت دانه ای - گندم آبی. مجله حقیقتات مهندسی کشاورزی. شماره ۱۹ صفحات ۹۳-۸۱.
- 2- Alvarenga, R.C., B. Fernandes, and T.C.A.Silva.1987. Effect of different methods of soil preparation and maize residue management on bulk density, total porosity and pore-size distribution in ared latosol. Revista ceres. 34: 196, 569-577.
- 3- Beiderbeck, V. O., C. A. Campbell., K. E. Bowwren., M. Schnitzer and R. N. McIver. 1980. Effect of burning cereal straw on soil properties and grain yields in Saskatchewan. Soil. Sci. Soc. Am. J. 44:103-111.
- 4- Christensen, N. B., T.L. Jones and G. J. Kauta. 1994. Infiltration characteristics under no-till and clean-till furrow irrigation. Soil. Sci. Soc. Am. J. 58:1495-1500.
- 5- Greb, B. W. 1966. Effect of surface-applied wheat straw on soil water losses by solar distillation. Soil. Sci. Soc. Am. Proc. 30:786-788.
- 6- Hammel, J.E. 1989. Long-term tillage and crop rotation effects on bulk density and soil impedance in Northern Idaho. Soil. Sci. Soc. Am. J. 53:1515-1519.

- 7- Kaspar, T. C., D. C. Erbach and R.M. Cruse. 1990. Corn response to seed-row residue removal. *Soil. Sci. Soc. Am. J.* 54:1112-1117.
- 8- Maury, R.P.1989. Effect of tillage and residue management on maize and wheat yield and on physical properties of on irrigated sandy loam soil in northern Nigeria. *Soil and Tillage Research.* 8:161-170.
- 9- Sauer, T. J., J. L Hatfield and J. H. Prueger. 1996. Corn residue age and placement effects on evaporation and soil thermal regime. *Soil. Sci. Soc. Am. J.* 60:1558-1564.
- 10- Wilhelm, W.W., H. Bouzerzour and J. F. Power. 1989. Soil disturbance- residue management effect on winter wheat growth and yield. *Agron. J.* 81:581-588.
- 11- Wuest, S. B., and K. G. Gassman. 1992. Fertilizer-nitrogen use efficiency of irrigated wheat: I. Uptake efficiency of preplant ver